

Печаль сонце вмить закрила,
Кров рікою потекла,
В дикім полі звірі виють,
Прихід Орди нам сповіща.

Мечами смертними махають,
Хочуть знищити народ.
Бісів власних посилають,
що дурманяць наш народ.

Тільки, лиш ми сильні духом,
Ми незламні, не раби.
На коліна стать не можем
Перед військом Сатани.

Боротись будем до останку
До болі сильної, до сліз
Україну, рідну мати
Не віддамо нікому з них!

Багато бід на нашу неньку
скинула ось ця Орда
Закатувала, розстріляла,
злочинство різне провела.

Незважаючи на горе,
Незважаючи на страх,
Військо Бога переможе,
Україна знайде шлях
до миру злагоди й любові
На землі і в небесах!

Розцвітала Україна у період ранніх літ.
Була сильна і могутня серед тодішніх всіх країн
Милосердя проявляла і любила всіх людей
В небі вільно пролітала мов сизокрилий той орел

Заздрості вона не знала
Злість вона не відчувала
Тільки сумніви спіткали
До однієї з тих країн.

Вона не знала, що Росія буде поклонятись злу
Не хотіла Україна під впливом бути цих тортур.
Зло на жаль це хитре було
Перетворилося в добро і забрало Україну
під страшне своє крило.

Чорне небо зразу стало
Волі ніби не було
Червоні маки всі зав'яли
Серце кров'ю полилось.

Катувала і знущалась над Україною вона
Казала більше не побачиш ніколи сизого орла
Не будеш в небі ти літати волі запах забувай
В кайданах будеш ти служити, навіки це запам'ятай.

Промінчик Сонця впав на бідну, появилась сила йти
Сказала Україна тихо : «не стану я служити тобі.
Для бога я рабою стану намотані собі на вус».

Розламавши ті кайдани, не оглядаючись назад
Розправилася яснії крила і полетіла в небеса.
Яскравим світлом засіяла проснулась від страшного сну
Посміхнулась і упала на Богом дану їй землю.

Ніч пройде настане ранок
Тільки сумно чомусь стало
Небо голубе без хмар
Сонце сяє й зігріває
Миру лиш на жаль нема
Його прокляті в нас забрали.
Під звук сирени засипаєм
В підвалах ми тепер живем
На чужину люди втікають
Втікають від ось цих проблем.
Агресор лютий на престолі
В Росії там собі сидить
Чекає щоб здались без бою,
Але зробили ми сюрприз!
Ми Київ рідний захистили
І навколишні міста
Ми військо люте відтіснили
На болотисті берега
Зброю друзі нам давали
Допомагають в боротьбі
Санкції на них пускають
Щоб дуже гірко жилось їм.
Вони не знають, що свобода
Найцінніший для нас дар
Для рабів ця річ ніщо
Порівняно з словом царя.

Смерть спіткає всесвіт Божий
Урагани і Гроза,
Затамували люди подих,
Чекаючи атаки зла
Бояться, трусяться країни,
Опустивши чоло вниз.
З них лиш наша Україна
Гостре слово скаже вмить!
Вогонь в серці запалає,
Воз'єднається народ,
Всією силою ударить
Й знищить те прокляте зло.
Вітер волею подує,
Запах квітів на полях
понесуть душі наших воїнів
У блакитні небеса
Вшановуємо їхній подвиг,
Пам'ятаємо, що ми
нащадки духом сильних воїнів
Наша ціль перемогти.